

ת"פ 1318/11/12 - מדינת ישראל נגד ד. ז.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 1318-11-12 מדינת ישראל נ'
ת"פ 31945-08-12 מדינת ישראל נ' ז.
ת"פ 8172-08-13 מדינת ישראל נ' ז.
ת"פ 29976-06-13 מדינת ישראל נ' ז.
ת"פ 25900-11-13 מדינת ישראל נ' ז.
ת"פ 2878-10-13 מדינת ישראל נ' ז.
ת"פ 27422-11-13 מדינת ישראל נ' ז.

בפני כב' השופט חגי טרסי
בעניין: מדינת ישראל

נגד

ד. ז.

ע"י ב"כ עו"ד סגרון

גזר דין

כתבי האישום:

ביום 20.5.13 הורשע הנאשם על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בכתב האישום המתוקן ב-ת"פ 1318-11-12, ונשלח בהסכמה לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. לאחר קבלת התסקיר בחר הנאשם ביום 19.1.14 לצרף את כל התיקים הפתוחים הנוספים התלויים ועומדים נגדו, שישה במספר, ולתת את הדין בגין מכלול העבירות שביצע. להלן יפורטו הנתונים הנוגעים לשבעת כתבי האישום בהם הודה הנאשם, על פי סדרן הכרונולוגי של העבירות שביצע.

בתיק פלילי 31945-08-12 הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם בכך שביום 18.10.11, בעת שהה בכלא אופק, החזיק הנאשם בתוך תחתונו בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו 2.11 גרם ובצינור טוש המשמש ככלי לעישון הסם.

במסגרת ת"פ 8172-08-13 הורשע הנאשם בעבירות התפרצות בצוותא לדירת מגורים וגניבה בצוותא בכך שביום 8.8.12 בין השעות 10:45 ל- 11:10, התפרץ ביחד עם אחר, בגיר, לבית המתלוננת בבית יצחק וגנב את רכושה: תכשיטים מכסף וזהב ומצלמה.

במסגרת כתב האישום המתוקן ב-ת"פ 1318-11-12 הורשע הנאשם בעבירות התפרצות לבית מגורים בצוותא, גניבה בצוותא ותקיפת שוטר. על פי עובדות כתב האישום הנ"ל ביום 29.10.12 בשעה 09:00 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם

ביחד עם אחר, קטין, לבית בנתניה ויצא ממנו דרך החלון כששלל הגניבה בידו. בהמשך, כשנתפס על ידי שוטר שהוזעק למקום, החל הנאשם להשתולל בניסיון להשתחרר מאחיזת השוטר תוך שהוא בועט בשוטר ברגליו, מכה בו במכות אגרופ וכן מכה באמצעות אחד התיקים שנגנבו מבית המתלוננים. כתוצאה ממעשי הנאשם דיממה שפתו של השוטר ורק באמצעות שימוש בטייזר הצליח להתגבר על התנגדות הנאשם. הרכוש שנגנב על ידי הנאשם ושותפו ואשר נתפס בסמוך כלל תכשיטי זהב ויהלומים, משקפי שמש, תיקים ונעליים.

ב-ת"פ 29976-06-13 הורשע הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית בכך שביום 29.05.2013 בשעה 03:42 שהה הנאשם בתוך רכב מסחרי, במקום במעצר הבית בבית אמו, כפי שהורה ביהמ"ש.

גם במסגרת ת"פ 25900-11-13 הורשע הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית בכך שבתאריך 11.06.2013 בשעה 09:57 נמצא מחוץ למעצר הבית וללא מי ממפקחיו, וכך גם ב-ת"פ 2878-10-13 אז נתפס ביום 30.9.2013 כשהוא שוהה מחוץ למקום מעצר הבית.

לבסוף, במסגרת ת"פ 27422-11-13 הורשע הנאשם בעבירות של הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בכך שביום 12.11.2013 סמוך לשעה 03:43, בעודו בגילופין, שהה הנאשם מחוץ למקום מעצר הבית וכאשר נשאל הנאשם על ידי שוטר לשמו מסר כי קוראים לו "ואן דאם" ואף הניח את ידו על זרועו של השוטר, כשזה הודיע לו על מעצרו.

תסקירי שירות המבחן:

בהתאם להסדר שגובש בין הצדדים ולנוכח גילו הצעיר נשלח הנאשם לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. מהתסקיר שהוגש ב-12.09.2013 עולה כי המדובר בצעיר בן 19, רווק, המתגורר בבית אמו בנתניה ועובד בשיפוצים. הוריו התגרשו כשהיה בגיל 9 ואביו מרצה מאסר על רקע ביצועי עבירות שוד ורצח. גירושי הוריו והסתבכות אביו בפלילים היוו גורם משברי בחייו, הוא עבר להתגורר בפנימייה אך בעקבות קשיי הסתגלות חזר להתגורר עם אמו והשתלב במסגרת חינוך רגילה. ריבוי מעברים בין מסגרות חינוכיות הביאו לדרדור במצבו התפקודי ולהתחברות עם חברה שולית.

הנאשם החל לצרוך סמים בגיל צעיר ולא גויס לצבא, על רקע מעורבותו בפלילים. במסגרת מעצרו בהליך זה החל טיפול גמילה מסמים בכוחות עצמו ולאחר ששוחרר ממעצר, השתלב בטיפול במסגרת "בית חוסן" מדצמבר 2012 ומסר בדיקות שתן נקיות משרידי סם. הנאשם לקח אחריות על המעשים המיוחסים לו בכתב האישום והסביר כי ברקע עמדה התמכרותו לסמים ורצונו להשיג כסף למימון הסם. הוא אף הביע חרטה ובושה על מעשיו. על רקע הליכי השיקום והטיפול הללו המליץ תחילה שירות המבחן להימנע מהפעלת מאסרים מותנים התלויים ועומדים נגד הנאשם, להעמידו במבחן ולחייבו בביצוע של"צ בהיקף נרחב. ואולם, למרבה הצער, על רקע הפרות חוזרות ונשנות של תנאי השחרור, הופסק הטיפול בבית חוסן, וכשניתן לנאשם היתר לנסות ולחדשו, הגיע לשיחה בהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול. על רקע זה תוכננה להתקיים בעניינו וועדה שתבחן מצבו ויכולתו להיתרם מהטיפול, אלא שהנאשם נעצר עד לתום ההליכים

ומוחזק המעצר מאז יום 12.11.13. בשיחות עמו בבית המעצר נטה הנאשם לצמצם ולטשטש את חומרת התנהגותו. בדיקת שתן שנערכה לו במעצר הצביעה על ניקיון מסמים, אך הנאשם אינו לוקח חלק בפעילויות החינוך והתעסוקה באגף ולא הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי. לפיכך מעריך כיום שירות המבחן כי הנאשם אינו בשל לשינוי בדפוסי התנהגותו, ועל כן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

טיעוני הצדדים:

בטיעוניה לעונש התמקדה ב"כ המאשימה מטבע הדברים בעבירות ההתפרצות ותיארה את החומרה היתרה שבביצוע עבירה מעין זו בצוותא ותוך תקיפת שוטר שגרמה לו לחבלה. עוד ציינה כי על אף גילו הצעיר של הנאשם, הרי שאין מדובר בתקופת מאסר ראשונה, לאחר שעל הנאשם נגזר באופן חריג עונש מאסר למשך 10 חודשים בביהמ"ש לנוער, במסגרת צירוף תיקים של עבירות רכוש, סמים והחזקת סכין. על אף העונש שהוטל עליו חזר הנאשם וביצע עבירות דומות פעם נוספת. על רקע זה עתרה התובעת להעמיד את הרף התחתון של המתחם בעבירת ההתפרצות שבתיק העיקרי על 18 חודשי מאסר בפועל, וזאת בשל התכנון, ההימלטות והאלימות כלפי השוטר. כמו כן ביקשה להפעיל במצטבר את המאסרים המותנים למשך 6 ו-12 חודשים, אשר בעקבות צירוף תיק ההתפרצות הנוסף הנם חבי הפעלה.

לאחר השלמת הצירוף, התייחסה ב"כ המאשימה גם לעבירות ההפרה בהן הורשע הנאשם וציינה כי הנאשם יצא ממעצר בית כל אימת שחפץ, ונתפס מספר פעמים במקומות ובמועדים שונים, כך שניתן לראות שהחלטות בית המשפט אינן מהוות עבורו גורם מרתיע. ב"כ המאשימה סברה כי בגין עבירות הפרת הוראה חוקית נע המתחם בין מאסר על תנאי ועד ענישה מחמירה של מאסר בפועל. היא ציינה גם שהנאשם צירף תיק של החזקת סמים. לטענתה, הגם שמדובר בכמות קטנה יחסית לא ניתן להתעלם מהעובדה שהעבירה בוצעה בתוך הכלא וסברה שהמתחם נע בין 4 ל-10 חודשי מאסר בפועל. בסיכום דבריה, לאור צבר התיקים ביקשה התובעת להשית על הנאשם תקופת מאסר ממושכת, להפעיל את המאסרים על תנאי במצטבר זה לזה ובמצטבר למאסר שיוטל, ולהשית בנוסף מאסר מותנה, ופיצוי למתלוננים בתיקי ההתפרצות.

הסנגור המלומד הדגיש בטיעונו את השינוי שחל בהתנהלותו של הנאשם בעקבות ההליך הטיפולי בו נטל חלק במסגרת "בית חוסן". אם בטרם אותו הליך נרשמו לחובתו עבירות רכוש חמורות ועבירות סמים, הרי לאחר שחרורו ממעצר והשתלבותו בטיפול מדובר אך ורק בעבירות של הפרת הוראה חוקית, וגם לאחר מעצרו המחודש לא שב הנאשם לעשות שימוש בסמים. הנאשם לא חזר לשימוש בסמים, ומאחר והרקע לביצוע העבירות בעבר היה אותו שימוש והתמכרות לסמים, יש לייחס לכך משמעות רבה. עוד ביקש ב"כ הנאשם לייחס משקל ממשי לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות ולהפעיל לגביו את המדיניות המקלה הננקטת כלפי "בגירים-צעירים", תוך מתן דגש מיוחד לשיקולי השיקום. כמו כן ביקש לייחס משקל להחלטתו של הנאשם לצרף את כל התיקים התלויים ועומדים נגדו, ללא כל הסדר עונשי, באופן המבטא חרטה כנה ומביא לחיסכון ניכר בזמן שיפוטי. בנוסף, עתר הסנגור למתן משקל ממשי לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות הקשות של הנאשם ואף הפנה בהקשר זה לחוות הדעת הפסיכיאטרית ע/10 אשר הוכנה בעניינו לפני כשנה, ומצביעה על תאונת דרכים קשה שחווה בשנת 2009 ואשר בעקבותיה חלה פגיעה נוספת במצבו הנפשי. עוד ציין ב"כ הנאשם כי בגין ההפרות חולטו מהנאשם ומבני משפחתו ערבויות כספיות בהיקף כולל של 10,000 ₪ ועל כן ראוי להימנע מהשתת מרכיבי ענישה כספיים נוספים. בסופו של יום, ביקש הסנגור שלא למצות את הדין עם הנאשם, להותיר לו פתח לתקווה ולעודדו להמשיך בתוכנית הטיפולית בה החל.

עובר לטיעוני הסנגור נשמעה גם עדות אמו של הנאשם אשר סיפרה על הקשיים עמם נאלץ הנאשם להתמודד במהלך חייו וביקשה לסייע לו בהמשך הליכי השיקום. גם הנאשם, בדבריו האחרונים, הביע חרטה על המעשים שביצע והדגיש את השינוי שעבר בתקופה בה היה מטופל ואת רצונו לפתוח דף חדש בחיים.

דין והכרעה:

הנאשם, בחור צעיר כבן 19 בלבד, נותן היום את הדין בגין מגוון רחב של עבירות אשר ביצע לאורך השנתיים האחרונות. המדובר בצבר של עבירות רכוש, סמים והפרת הוראה חוקית, אותן ביצע מאז היותו קטין כבן 17 בלבד ועד למעצרו האחרון במהלך חודש נובמבר 2013. על פי מועד מתן הכרעות הדין בתיקים השונים, חלות במקרה זה הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, אלא שחלק מהעבירות בוצעו בעת שהיה הנאשם עדיין קטין, כך שבהתאם לסעיף 40 טו' לחוק העונשין, על מקרים אלה אין ליישם הוראות התיקון ישירות, אך ביהמ"ש רשאי להתחשב בעקרונות ובשיקולים המנחים בענישה על פי התיקון. אתייחס אפוא בקצרה לכל אחד מכתבי האישום, באופן המתחייב מהוראות התיקון.

עניינו של כתב האישום הראשון מבחינה כרונולוגית בעבירות של החזקת 2.11 גרם חשיש נטו והחזקת כלי המשמש לעישון הסם, בעת ששהה הנאשם, כשהיה כבן 17 בלבד, בכלא "אופק". טיב וכמות הסם אינם מצביעים על חומרה מיוחדת, אך לנוכח האינטרס הציבורי המובהק של מניעת השימוש בסמים ומניעת כניסתם והפצתם אל בין כותלי הכלא, אין להתייחס לאישום זה בקלות ראש. לפיכך מקובלת עלי טענתה העקרונית של התובעת לפיה ראוי בנסיבות רגילות להשית בגין אירוע מרכיב מסוים של מאסר בפועל, ולו לתקופה קצרה. יחד עם זאת, מדובר כאמור במי שהיה באותה תקופה בגדר קטין המכור לסמים מסוכנים, ומידת השפעת אירוע זה על העונש הכולל תיבחן על פי מכלול הנסיבות הרלבנטיות.

כתב אישום נוסף שבו הורשע הנאשם בגין עבירות שביצע בהיותו קטין, הנו ת"פ 8172-08-13, שם מדובר היה בכך שהתפרץ ביחד עם בגיר באוגוסט 2012 לבית בבית יצחק וביחד גנבו מהבית תכשיטים ומצלמה. מדובר בעבירת רכוש חמורה, אשר פוגעת בערכים חברתיים נוספים ומצדיקה הטלת מענה עונשי מחמיר ומרתיע. ראוי להזכיר כי העבירה בוצעה בצוותא, תוך גרימת נזק כספי ממשי למתלוננת, כך שגם נסיבותיה אינן קלות כלל ועיקר. לפיכך, ראוי להשית על הנאשם בגין אירוע זה עונש הולם, תוך התחשבות בנסיבותיו ובעובדה כי בעת ביצועה טרם מלאו לו 18 שנים.

מכאן ואילך המדובר בעבירות שביצע הנאשם בהיותו בגיר, כך שהוראות תיקון 113 חלות ישירות על כל המעשים. האירוע הראשון, אשר הנו החמור ביותר מכל אלה בהם היה הנאשם מעורב, מתואר בכתב האישום המתוקן ב-ת"פ 1318-11-12, בו הורשע הנאשם בעבירות התפרצות לבית מגורים בצוותא, גניבה בצוותא ותקיפת שוטר. המדובר בכך שבמהלך אוקטובר 2012, בעת שהיה כבן 18 ו-3 חודשים, התפרץ הנאשם ביחד עם קטין לבית בנתניה, וכשנתפס בסמוך לאחר מכן על ידי שוטר, כששלל רב בידיו, תקף את השוטר בבעיטות ובמכות אגרופ. בגין מעשים אלה נחבל השוטר ושפתו דיממה, ורק באמצעות שימוש במכשיר "טייזר", הצליח השוטר לגבור על הנאשם.

כידוע, התפרצות לדירת מגוריו של אדם, על מנת לגנוב חפציו, פוגעת פגיעה קשה לא רק בערך החברתי של הגנה על רכושו של אדם, אלא גם בערכים מרכזיים נוספים אשר ביניהם ניתן למנות את הצורך להגן על פרטיותו ועל תחושת

הביטחון האישי שלו, כמו גם את החשש לפגיעה בגופו במקרים בהם מתקיים מפגש בין הנאשם לקורבן תוך כדי ביצוע העבירה. המדובר בעבירות נפוצות שפגיעתן בערכים החברתיים הללו קשה ועל כן אף נוקטת הפסיקה מזה ימים ימימה מדיניות ענישה מחמירה כלפי אלו הנוטלים חלק במעשי התפרצות, תוך השתת עונשי מאסר של ממש, למעט במקרים חריגים. במקרה שלפני מתווסף מרכיב נוסף של חומרה הנעוץ בהתנהגותו של הנאשם בסמוך לאחר השלמת ההתפרצות והגניבה, בכך שתקף באופן ברוטאלי את השוטר שניסה לעוצרו ואף גרם לו לחבלה. בהתחשב במכלול נתונים אלה ובנסיבות ביצוע העבירות, אני סובר כי לצד מעשיו של הנאשם יש לקבוע מתחם עונש הולם שבין 12 ל-27 חודשי מאסר בפועל.

בנוסף, צירף הנאשם כאמור 4 כתבי אישום נוספים שעניינם הפרת תנאי מעצר בית שהושתו עליו בהחלטות בית המשפט, כאשר באחד המקרים אף עבר עבירה של הכשלת שוטר. הפרת הוראות בית המשפט פוגעת פגיעה של ממש בשלטון החוק ובסדר הציבורי, כמו גם באינטרסים אשר עמדו ביסוד הטלת המגבלות על תנועתו של הנאשם. יחד עם זאת, אין מדובר במקרים בהם לצד ההפרה נרשמו גם עבירות רכוש או אלימות נלוות, והמתחם שהוצע על ידי התביעה הנע בין מאסר על תנאי לבין תקופה קצרה של מאסר בפועל, לצד כל אחת מהעבירות, הנו סביר ומקובל.

כעת, לאחר שנקבעו מתחמי הענישה השונים ונפרשו הנסיבות הרלבנטיות לגזירת הדין, יש לעבור לשלב השני של הליך ההבניה, במסגרתו יאוטר העונש המתאים לנאשם בגדר המתחמים שנקבעו. אציין כבר עתה כי לא הובאו בפני נתונים כלשהם המצדיקים סטייה ממתחמי הענישה ההולמים לקולא או לחומרה, ועל כן יגזר הדין בתוך המתחם. כמו כן אציין כבר עתה כי בכוונתי להשית על הנאשם, לאור הנסיבות שכבר פורטו, עונש אחד כולל לכל האירועים, תוך התחשבות במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן ותוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים לבין תקופת המאסר שעל הנאשם יהיה לשאת, והכל כאמור בסעיף 40 יג' לחוק העונשין.

את העונש המתאים יש לקבוע מתוך התחשבות במכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, כלומר באלה הנוגעות לנאשם עצמו, לעברו ולנסיבותיו האישיות. אפתח בכך שאציין לחומרה כי על אף גילו הצעיר ביותר של הנאשם, אין מדובר בהרשעתו הראשונה בפלילים ואף לא בתקופת מאסר ראשונה אותה יאלץ לרצות. עיון בגיליון ההרשעות הקודמות שלו 1/ע/1 מגלה כי בחודש יולי 2011 נדון הנאשם בבית המשפט לנוער בגין צירוף של חמישה תיקים שונים, שבמרכזם עבירות רכוש חמורות בדמות ניסיון התפרצות לבית מגורים ולעסק, ולצידן גם עבירות של החזקת סכין והחזקת סם לשימוש עצמי. בגין מסכת עבירות זו נדון הנאשם לתקופת מאסר בפועל למשך 10 חודשים. כמו כן תלויים ועומדים לחובתו מאסרים מותנים מההליך הנ"ל לתקופות של 6 ו-12 חודשים, אשר הנם חבי הפעלה במסגרת ההליך שלפני. השילוב שבין חומרת המעשים עליהם נותן הנאשם את הדין היום לבין עברו הפלילי, מצדיק הטלת עונש מאסר העולה מעבר לרף התחתון של מתחמי הענישה שנקבעו, ותוך הפעלת המאסרים המותנים כאשר חלקם הארי מצטבר לעונש המאסר שיוטל.

לצד דברים אלה, ומבלי לפגוע בתוקפם, קיימים במקרה זה שיקולים כבדי משקל המצדיקים הימנעות ממיצוי הדין עם הנאשם ונקיטת גישה מתונה, גם אם מידתית והולמת, כלפיו. בראש ובראשונה יש לציין בהקשר זה את גילו הצעיר של הנאשם, אשר אך לאחרונה מלאו לו 19 שנים. מדובר, אם כך, בנאשם אשר נמנע על הקבוצה אותה כינה בית המשפט בשורה של החלטות בעת האחרונה "בגירים-צעירים", אשר לגביהם מוצדק ממגוון רחב של שיקולים שפורטו בהרחבה

במסגרת ע"פ 7781/12 פלוני נ' מ"י (25.6.13), ליתן משקל מיוחד לשיקולי השיקום. אך מובן כי גיל צעיר כשלעצמו אינו מצדיק הימנעות מהשתת העונש ההולם, לרבות עונש מאסר משמעותי, אך במקרים בהם מצביעים הנתונים, ובראשם האמור בתסקירי שירות המבחן, על קיומו של אופק טיפולי-שיקומי, ראוי ליתן לכך משקל נכבד בגזירת הדין.

בעניינו של הנאשם שבפני, לא בא שירות המבחן בסופו של יום בהמלצה טיפולית, וזאת לאחר שההליך הטיפולי שבו נטל הנאשם חלק נקטע עקב מעצרו המחודש, והנאשם לא שב להשתלב במסגרת טיפולית בבית המעצר. נתונים אלה אכן מעוררים סימני שאלה לגבי האפקטיביות של ההליך שעבר הנאשם, ועם זאת לא ניתן להתעלם מתקופה ממושכת של כעשרה חודשים תמימים בהם היה הנאשם משולב בהליכי גמילה וטיפול במסגרת "בית חוסן", עד שהחל נתפס מפר פעם אחר פעם את מעצר הבית, באופן שהוביל לבסוף למעצרו המחודש. לאורך כל תקופת הטיפול הממושכת הנ"ל שמר הנאשם על ניקיון מסמים ושיתף פעולה באופן ראוי עם הגורמים המטפלים. יתרה מכך, גם לאחר ששב ונעצר עולה מהתסקיר כי עלה בידי הנאשם לשמור על ניקיונו מסמים, ומדובר בנתון משמעותי ביותר על רקע הקשר המובהק שבין שימוש בסם על ידי הנאשם ובכלל לבין ביצוע עבירות רכוש ואלימות כגון אלה שבביצוען הורשע בהליך זה ובהליך הקודם. ניתן היה להתרשם מהשינוי המסוים שחל בנאשם בעקבות ההליך הטיפולי גם בהתנהלותו בבית המשפט, בדבריו הכנים עובר לגזירת הדין ובהחלטתו לצרף את כל התיקים התלויים ועומדים לחובתו. לפיכך, מוצדק לטעמי להקל מעט עם הנאשם מתוך תקווה כי בגילו ולאור הליכי הטיפול שכבר עבר, לא ישוב עוד לסורו לאחר השחרור ויחדש את הליכי השיקום והטיפול.

עוד ראוי לציין לקולא את החיסכון הניכר בזמן ציבורי הנובע מהחלטת הנאשם ליתן את הדין במסגרת אחת בגין כלל העבירות שביצע לאורך השנתיים האחרונות. הנאשם בחר להודות בכל כתבי האישום שהוגשו נגדו, ללא כל הסדר עונשי, נטל אחריות מלאה למעשיו, הביע חרטה כנה ונדמה כי הפנים את חומרת המעשים ואת הצורך בשינוי. שמעתי גם את דבריה הנרגשים של אמו, אשר ביקשה לתת לנאשם הזדמנות לשקם את חייו, ואין ספק כי נסיבות חייו עד כה לא היו פשוטות כלל ועיקר, ודי בהקשר זה להפנות לאמור בתסקירי שירות המבחן ולחוות הדעת הפסיכיאטרית ע/10. התוצאה הכוללת היא כי לצד ההכרח להשית על הנאשם תקופת מאסר משמעותית מאחורי סורג ובריח, אשר תשקף את חומרת המעשים שביצע, לרבות הפעלת המאסרים המותנים כשחלקם לפחות באופן מצטבר, קיימים שיקולים משמעותיים המצדיקים הימנעות ממיצוי הדין והשתת תקופת מאסר כוללת מתונה באופן יחסי, אשר תותיר בידי הנאשם תקווה לשינוי ולשיקום ותעודדו שלא לשוב ולשימוש בסמים ולשוב ולהשתלב הליך טיפולי. בהיבט הכספי של גזירת הדין אתן דעתי גם לעובדה כי מהנאשם ומבני משפחתו חולטו סכומי כסף ניכרים בשל הפרות התנאים החוזרות ונשנות, ועל כן אסתפק בהשתת פיצוי בגין הנזק שגרם בעבירות ההתפרצות, ללא סנקציות כלכליות נוספות.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 18 חודשים.
2. אני מורה על הפעלת מאסרים על תנאי למשך 6 ו-12 חודשים, אשר הוטלו על הנאשם במסגרת ת"פ 10401-01-10 בבית המשפט לנוער בנתניה.

3. המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה, חלקם בחופף למאסר שהטלתי וחלקם במצטבר לו, כך שבסך הכול ירצה הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל מיום המעצר - 12.11.13 ובניכוי ימי מעצר קודמים בין התאריכים: 29.10.12-26.11.12, 29.5.13-31.5.13 ו- 30.9.13-2.10.13.
4. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.
5. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון, עבירה על פקודת הסמים המסוכנים, עבירה של הפרת הוראה חוקית, עבירה של הפרעה לשוטר או עבירה של תקיפת שוטר.
6. הנאשם יפצה את המתלוננת ב-ת"פ 8172-08-13, ע"ת מס' 1 לכתב האישום, בסכום של ₪ 2,250 ואת המתלוננים ב-ת"פ 1318-11-12, ע"ת 1 ו-2 לכתב האישום בסכום של ₪ 750. הפיצוי הכולל בסך 3,000 ₪ יופקד בקופת בית המשפט בשישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.3.14 ויועבר למתלוננים על ידי המזכירות.

מוצגים: הרכוש שנגנב ונתפס יוחזר לבעליו. יתר המוצגים יחולטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעת המשטרה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' אדר תשע"ד, 09 פברואר 2014, במעמד הצדדים.